

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire,
en Aruba per drie maanden fl. 2,— met
voortuitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels
fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAL, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres
luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan for Curaçao, Bonaire i Aru-
ba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada
regel mas fl. 0,07½.

Een treurig uiteinde.

Alle bladen bespraken in den breede het onverwachte overlijden van aartshertog Rudolf van Oostenrijk, of liever diens treurig uiteinde; immers, zij ook de sluier, die de waarheid in dezen bedekte, nog niet geheel opgelicht, er is genoeg aan den dag gekomen, om het vermoeden, dat de kroonprins zichzelf van het leven zou beroofd hebben, in droevige zekerheid te veranderen. Te dezer gelegenheid herinnert een Nederlandsch blad aan een treffende episode uit het leven van Rudolf I van Habsburg, den grondlegger der Oostenrijksche dynastie, waarin deze vorst geteekend wordt als een man vol groot geloof en waarmede het treurig uiteinde van zijn nazaat kroonprins Rudolf zulk een schrille tegenstelling vormt. Zeer terecht bejammert het Katholieke orgaan dat de laatste bij de titels, die hij van zijn roemruchtigen voorvader erfde, ook niet diens vurig geloof bezat en oppert de vraag of het treurig uiteinde des Prinsen niet de wrange vrucht kan zijn van eene levensbeschouwing, waarover de zon des geloofs licht- noch warmtestralen wierp.

“Toen in het jaar 1272 Richard van Cornwallis na eene onrustige en verwarde regeering stierf, werd een in het noorden van Zwitserland wonende graaf Rudolf van Habsburg tot Keizer van Duitschland, gekozen. Deze werd door zijne voortreffelijke hoedanigheden de redder van het Deutsche Rijk, dat zijnen ondergang nabij

scheen. Hij wist met krachtige hand de rust te herstellen en tevens het aanzien van zijn huis te verheffen door de verovering van het hertogdom Oostenrijk, van hetwelk bij het uitsterven van het oude vorstengeslacht de Koning van Bohemen zich wederrechtelijk had meester gemaakt en waarmede hij zijn eigen zoon Albrecht beleende.

Zóó spreek de geschiedenis van den grooten voorzaat en naamgenoot des ongelukkigen vorstenzoons, die op 30 Januari jl. door zelfmoord zijn leven eindigde.

Daar bestaat van den eersten Rudolf van Habsburg echter nog eene andere herinnering, even poëtisch als aandoenlijk voor het Katholieke hart. Het gebeurde namelijk eens dat de keizer, omringd door een schitterenden stoet van edelen, op jacht was. Te midden van de stilte des wouds wêerklonk eensklaps het klingelend geluid van een altaarschel. Weldra verscheen er een koor-knaap, gevolgd door een priester, die het H. Sacrament naar een zieke droeg. Nauwelijks had de Keizer den priester opgemerkt, of hij steeg van het paard, ontblootte het hoofd, viel op de knieën en vouwde de handen eerbiedig samen. Vervolgens opstaande, ging hij tot den grijsaard en vroeg hem met vriendelijken aandrang op zijn ros plaats te nemen, dat hij zelf bij den teugel naar het huis van den kranke leidde.

Met de grootste godsvrucht woonde de Keizer de laatste H. Communie van den armen zieke bij. “Verheug u mijn vriend, zei-

de de priester na de bediening tot den stervende, twee vorsten hebben heden uwe woning bezocht: de goede God en onze genadige Keizer.” Met een gelukkigen glimlach op het veege gelaat, stierf de arme kranke.

Welk een poëtisch waas werpt deze eenvoudige herinnering, dit kinderlijk geloof over het leven van den krachtigen vorst, die zijn rijk zoo voortreffelijk wist te besturen. 't Zijn zeshonderd jaren later. Een andere Rudolf van Habsburg is bestemd de roemrijke keizerskroon te dragen. Ee-nige zoon, lieveling zijner ouders en van een geheel volk, met voortreffelijke hoedanigheden van geest en hart toegerust, daarenboven van een gezond, krachtig gestel, scheen dezen Rudolf inderdaad een rustige, althans eene roemrijke regeering te wachten.

Benijdenswaardige, zou men hem onwillekeurig willen toeroepen, welk een ontzaggelijken invloed ten goede kunt gij uitoefenen! Zoo iemand, dan moet u het leven wel toelachen.

Eene droeve ontgoocheling heeft deze illusie met tergendend spot vernietigd.

De Keizerszoon heeft in een vlaag van wanhoop de hand aan zichzelf geslagen. Toen men hem vond, lag naast de verstijfde hand een revolver en liet eene diepe wonde aan het voorhoofd niet den minsten twijfel over, hoe van dit moordwapen was gebruik gemaakt.

Welk een slag voor de keizerlijke familie! Zou na de eerste uitbarsting van droefheid in het hart van den in vele opzichten

edelen Frans Joseph niet de gedachte opgekomen zijn: Ach, ware mijn Rudolf een zoo geloovig Katholiek geweest als onze grootte voorzaat!

't Is, helaas, eene droeve zekerheid, dat ongeloovige naturalisten op den geest van den kroonprins een rampzaligen invloed hebben uitgeoefend. Hij was een be-minnaar der natuurwetenschappen, een gebied waarop de ijdelheid en de hoogmoed maar al te dikwijls in botsing komen met de nederigheid en het gezond verstand verduisteren. Zou het te verwonderen zijn, dat het scepticisme ook den geest van dezen prins vergiftigd heeft en hem tot die ontzettende verbijstering voerde, welke meent, dat met den dood alles voor den mensch eindigt?

Daar bestaat voor dit vermoeden werkelijk grond.”

Het gevoelen van onzen zegsman wordt volkomen bevestigd door eene Oostenrijksche correspondentie van de Katholieke *Ausg. Postz.* waarin met weemoed gewezen wordt op de wijze lessen, welke uit het droevig uiteinde van den Oostenrijkschen Kroonprins te trekken zijn, die, zegt de correspondent, in waarheid kan gezegd worden gevallen te zijn als “een offer der moderne opvoedkunde”.

—In zijn jeugd had hij een godvruchtige leiding gehad en werd er met recht in hem voor de toekomst een voortreffelijk keizergezien; maar—het was in de dagen toen het liberalisme alles overheerschte—er kwamen raadgevers, die een al te vrome eenzijdigheid vreesden en waarschuw-

FEUILLETON.

SIN NINGUN JOE.

UN NOVELA DI RAVO.

Siguimentoe.

“Pero, querido esposo,” senjora a contesté, „ta anto asina sigur caba, koe ta Herman a horta e mucha? No por ta asina bon un otro hende, pa purbá di saca un suma di placa fò di nos, manera a jega di socede den e caso terible na 's Gravenhage.....?”

Reuerdo di e tristoe i doloroso robo ajá a jená wowonan di senjora coe lágri-ma trobe, koe tabata curi cuater cuater. Molenaar recordando tambe e hortamentoe trágico, a bira visiblemente conmovi.

Den di esai e pastor a jega, el koe pa su suplico a procura un tata i un mama na é huérano, koe nan ta perdé awor di un manera asina sensible; jegada di é pastor mester trece e dos esposonan na reflexion.

Cara di e pastor tabata duna claramente di conocé, koe ja el sí kiko a socedé.

“Mi bon amigoenan,” el dicí coe un

stem coumovi “tan pronto mi a leza den corant e caso horrible, mi a pura mi di bini aki; pa mi segurá mi koe mi sospecha terribel ta berdad, koe ta boso ta e victimanan.... I maské mes koe é cria, koe a habri porta no a conta mi nada, boso dos su estado, boso abatimiento ta bisa mi suficiente.” “Si, pastor,” Molenaar a respondé, “ta lastima, ma ta masjá berdad, nos jioe adoptivo a desapparece.... el a worde horta!”

“Hortá!” Senjora a confirmá i di nobo su lágri-manan a cuminsa dramá.

“Horta!” e pader a repiti poco-poco ma anto tur speranza no ta perdí ainda.... anto ainda nos por tin fortuna di cohé é miserable ladron.... anto nos mester tin ánimo.... boso a corda ai riba di cai na rodia?.... Nô? Boso ta permiti mi di haci boso un reflexion? Larga nos reza huntos un Rosario i nos implora judanza di La Virgen, den kende mama di e jioe perdí tabatin un confianza sin limite.”

Nan tres a cai na rodia i largoe ratos e “Salutacion angelical, Mi ta cominda bo Maria,” a keda resoná, i únicamente el tabata interumpi de vez en cuando pa snikmentoe di senjora.

Su manecé mainta dos homber tabata kjer den un jardin aji banda; un di nan ta un conoci bjeuw di nos. Maské el a larga su barba sali fò di dia, koe nos a miréle pa de laatste bé i koe su bistí na su curpa a bai poco mas atras, ma su trekmentoe di boca, su wowonan fundi i su modi di camna a redá un bé ta kende é ta: Ta Herman, koe algun tem pasá tabata cerca Molenaar. E otro, coe kende el tabata den un gran conversacion, tambe tabata moestrá basta schuars. No solamente su cara duro i pisá tabata bisa, koe el ta un bagamuudoe, ma su bistí tambe; figura bo, mi amable lezadó, un homber coe un jas sin mauga, un carzon, coe mas di trinta coló di lapí, un sombré coe mas di dié liber di smeer i pa coroná obra un par di zapatoe, koe a bira toer un banda i koe ta larga toer su ratonnan sali afó, anto bo por forma un idea chiquitoe di e amigoe di Herman.

“Con ke,” asina nos ta tende Herman bisa su amigoe poco poco, “con ké, bo ta bon sigur koe polis lo no por haje?”

“So verdadero ich yamar Hans Muschell,” é otro a respondé coe un accent aleman.

“Es ist hustamente das erste bé dass mai in maine carrera von künstler suceda un tal cosa. Ich entende eso mai ben darauf Osted poder fiar auf mi. Oend maine hermana, ke lo tener en bewaroeng, ist ebenso kräftig como ich.” (Asina sigur koe mi jama Hans Muschell Ta hustamente di promé bé, koe un cos asina ta socede mi den mi ofici di hacidó di kunstje. Mi ta comprendé e asuntoe muchos bon, p'esai bo por confia riba mi. I mi roeman muhé, koe tin é wardá, ta mes balente manera mi mes.)

“Toer esai ta masjá bou i masjá boenita; ma bo tin di percurá, koe bo bai aki fò promé koe binti cuater ora. Maské com bon bo a skondé e muchá, maské bo roeman muhé por warda secretos mauera e pilá di saloe, koe Loth su muhé a bira, toch lo mi no por ta tranquil, sinó te ora bo bai aki fò. Di mi parti bo por haci coe e muchá, kiko koe bo kier. Mi a haja mi gustoe.... mi a vengá mi! Ta coe e muchá mi tin di haci, mi tin venganza coe n'ele, pasobra.... ma esai no ta cos, koe ta toca bo, bo no tin di sabi ki motiboe mi tin pa caba coe é mucha.... mi ta masjá contentoe koe el ta den bo poder i mi ta spera

den dat eenig tegenwicht noodig was om van den Prins geen dwepert te maken! Toen, helaas, kwamen er andere opvoeders of liever wetenschapkramers zonder geloof en de Prins was verloren.

De vroegere invloed werd geweerd, het godsdienstonderwijs van het leerprogram zoo goed als geschrapt en door niets vervangen dan indifferentisme en moderne wetenschap. Helaas, reeds bij den eersten levensstrijd moest die ijskoude beschaving fiasco maken: de arme Prins, van het kinderlijk geloof slechts den schijn overgehouden hebbende, tastte rond in het ijdel niets.

Gindely en Zeitberg hadden hem een koude wereldgeschiedenis, Hochstetter natuurwetenschappen zonder geloof en de vrijmetselaar Brehm zoölogie in darwinistischen vorm toegediend; Exner leidde de juridische studien, Menger de politieke, dr. Neumann doceerde het Staats- en volkenrecht, dr. Zhismann het kerkelijk recht, Bartos het Hongaarsche staatsrecht, de abt Von Rimely onderwees den prins in de Hongaarsche literatuur en de Benedictijn Hyacinth Romany (later bisschop van Scodard) doceerde algemeene en Hongaarsche geschiedenis, terwijl alle overige uren werden besteed aan het militaire onderwijs, dat het leeuwendeel van allen tijd in beslag nam, zoodat voor het godsdienstig onderwijs van den kanunnik Mayer — geen tijd overschoot! De historielessen van Romany moeten, te oordeelen naar de zonderlinge opvattingen, in diens geschiedkundige werken verspreid, en naar de verdachte lofuitingen der liberale pers, mede al zeer weinig geschikt geweest zijn om den Prins in zijn wetenschapsdoolhof een vasten steun te bieden, en het geestelijk karakter van dezen zonderlingen leermeester maakte de verwarring slechts nog grooter. — Wie den Prins filosofie geleerd heeft, vinden wij niet gemeld; maar zeker is het geen evenknie geweest van den grooten kardinaal Rauscher, die indertijd 's Prinsen vader, den thans zoo zwaar beproefden Frans Joseph, in dat leervak tot meester strekte! — Is het wonder dat onder den kouden adem der moderne

wetenschap, zonder een sprank van vurig geloof, het jonge hoofd van den Prins in verwarring geraakte?

„Ofschoon de Kroonprins, zoo vervolgt het door ons aangehaalde blad, de Katholieke traditiën van het Oostenrijksche volk altijd eenigszins ontzien moest, kwam zijne ongeloovige denkwijze nu en dan duidelijk aan het licht. Bij voorkeur zag hij zich omringd door godloochenars en vrijdenkers. In zijne beschrijving van het H. Land, door hem zelfden bezocht, veroorloofde de kroonprins zich aardigheden, die elk christelijk gemoed aanstoot moesten geven. Dit laatste vooral teekent. Te spotten met geloof en godsvrucht, wanneer men in den geest is op de H. Plaatsen, voor welker bezit een vroom voorgelacht duizenden moeielijkheden en den felsten strijd trotseerde, dit verraaft den Voltairiaanschen aard, voor wien niets heilig en dierbaar is.

Het kon daarom weinig verwondering baren, toen het gerucht zich verspreidde, dat de prins het met zijne gemalin, prinses Stephanie, de dochter van den tegenwoordigen Belgischen Koning, niet kon vinden en zich van haar wenschte te doen scheiden.

Die meenen mocht, dat alleen aardsche grootheid den mensch gelukkig kan maken vindt hier een treffend en allertreurigst bewijs voor de waarheid, dat karakter en zielenadel grooter gaven zijn dan wereldsche macht en vorstelijke praal.

De rampzalige dood van den Oostenrijkschen kroonprins is weder een dier ontzettende gebeurtenissen, welke herinneren aan de eeuwige waarheid: de wereldgeschiedenis is het wereldgericht.

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO.

— Jongstleden Donderdag zijn alhier in den besten welstand per stoomschip *Prins Frederik Hendrik* aangekomen: de Hoog. Eerw. Pater J. van Baars, de WelEerw. Paters St. van de Pavert, en D. Kors, allen van de Orde van den H. Dominicus te Huissen; benevens de WelEerw. Pater A. Langerijt en drie Eerw. Fraters van de Congregatie van O. L. V. van Barmhartigheid te Tilburg.

Van ganser harte bieden wij hun allen ouzen welkomstgroet en uit den wensch,

Wenn das Señor und Señora von die Heerengracht ich begeneten, no conocer mas, das kleine junge. (Sigur, ma ora e jora, mi ta hinc a un lensoe den su boca, anto el ta haja masia miedoe, i el ta keda ketoe net manera koe ta na Heerengracht el ta biba: mi roeman a pela su cabeel blond chiquito chiquito i e punta nan koe a sobra el a kimanan Si ta cos senjor i senjora Molenaar di Heerengracht topa coe n'ele, nan lo no por conocéle mas)

Combersandoe asina, nan a sigi ta camna. Di golpi Herman a stop su combersacion i el dici coe e hacidó di kunstje.

„Keda ketoe: bo tin di haci koe bo bai libé aki? bira e skina aki, pasobra nan ta persigi nos: ta basta ora ca ba, a paré mi, koe un cachó haledó ta camna nos tras: ma awor mi ta sigur. Ta mi nan ta busca; ma bo, percurá bo bai ma libé koe bo por, sino nan por bin buscá bo també, anto e ora aji si toer cos ta perdi.“

Muchel, koe sin duda lo a desea di no tin nunca nada di haci coe un polis, a drai un skina masia libé bai: ma Herman a keda camna toer sosegá, manera un hende koe tin un concenci di mas tranquil di mundo. Bien pronto el a ri-

dat de Hemel hun kracht en gezondheid schenke om gedurende een lange reeks van jaren tot hiel der zielen in de Missie van Curaçao werkzaam te zijn.

— Wij vernemen tot onze diepe droefheid dat Z. D. H. Mgr. J. H. Schaap, Apost. Vicaris der Missie van Suriname ernstig ongesteld is. Wij hopen van harte, dat deze ongesteldheid van voorbijgaanden aard moge zijn en de Katholiken van Suriname hunnen innig geliefden Bisschop mogen behouden.

— In dank outvingen wij deze week een exemplaar van de in druk verschenen leerrede, door den WelEerw. Heer J. H. M. Chumaceiro, predikant te Eranville V. S. op den 72sten verjaardag van Z. M. den Koning in de Synagoge der Ned. Port. Israël gemeente alhier, gehouden.

BUITENLAND.

Italië. — De Italiaansche regering begint de kwade gevolgen te ondervinden van hare pogingen om het Katholieke Rome het uiterlijk eener moderne hoofdstad te geven. Men heeft afgebroken en gebouwd en gespeculeerd, niettegenstaande het te voorzien was, dat wel dra het aanbod de vraag verre zou overtreffen. Thans staan meer dan 20.000 appartementen in de stad leeg; tal van ondernemers zijn failliet, o. a. ook een prins Borghese; die in de bouwondernemingen had gespeculeerd, en het werkvolk is geheel broodeloos, hetgeen in de tegenwoordige crisis, waarin het land verkeert, te bedenkelijker is. In verschillende steden, (er worden daarvan droevige tafereelen opgehangen), lijdt men de schromelijkste ellende. Het volk in de hoofdstad, dat men gedemoraliseerd heeft en zijn geloof ontruikt, wil die ellende niet lijdzzaam dragen.

Donderdag 7 Febr. trokken een driehonderdtal werklieden door de straten; zij weigerden het brood en de aalmoezen, die hun werden aangeboden, zeggende: „Wij zijn geen bedelaars, wij willen werk.“ In den namiddag kwamen zij bij het Capitool, waarin de bureaux van het gemeentebestuur zijn gevestigd, en deden eenige kreten hooren. Te vier uren werden zij op het plein van St. Jan van Lateranen door een anarchist toegesproken, die hen eene kudde schapen noemde, hun aanraade eene krachtige houding aan te nemen, desnoods geweld te bezigen en hen aanspoorde, den volgenden middag op de Prati di Castello bijeen te komen.

De koning heeft er bij den burgemeester en den minister op aangedrongen, dat het volk hoe dan ook werk zou worden verschaft. — De onderste lagen der maatschappij beginnen te wankelen en kunnen al wat zich boven hen bevindt, doen ineensinken! — Het is echter onmogelijk, nog meer te laten bouwen; de burgemeester beloofde dus eene deputatie werklieden, die bij hem kwam, dat men hun gebouwen zou laten af breken.

Maar om twee uren, het afgesproken tijdstip, waren een duizendtal werklieden op de Prati bijeengeko-

para, koe e persona koe tabata camna nan tras ta un polis di berdé berdé, koe a troca bistí i koe el a coeminsa ta pertá pia mas i mas. Na lugá di Herman també haci mes cos el tabata spaar pia. Den un djies anto e polis a jega cerca djéle, el a dal man riba su schouder i el dici coe n'ele: „Herman Petardi!“

Herman a haci net manera el a span ta un poco, i coe un cara admirá di ten de su number na boca di un polis el a drai coe un manera brutoe puntréle: „Kiko bo kier?“

„O, nada mas,“ e polis a respondé coe un cara harí, koe bo bam coe mi te cerca Procureur“

„Cerca Procureur? Bai haci kiko? Ta mester tin ainda, di hende pa bira polis?“

„Bam noema: aja lo bo tendé: bam awor ketoe ketoe sin muchos combersacion, pasobra si bo no kier bai na bon, mi ta lastra bo coe vast mester.“

„Wel tó, mi bon homber: si nan a manda bo bin buscá mi anto lo mi no stroba bo di cumpli coe bo obligacion: larga nos bai anto; bo kier humá?“

„Muchos danki.“

„Pa mi ta mes cos, ma toch nos ta keda bon amigos. Ma lo bo permiti mi

men. Een der leden van bovengenoemde deputatie nam het woord en verzocht hun, de maatregelen van de regeering af te wachten.

Deze toespraak vond echter niet zoo veel gehoor als die, welke door anderen werden gehouden en waarin het volk werd aangespoord, om barricaden op te werpen en het Capitool en het Parlement aan te vallen. Een spreker wees op de noodzakelijkheid eener revolutie. Uit de houtloodsen in den omtrek werden stokken en knuppels opgezocht, en de menigte zette zich in beweging, onder het geschreeuw: „Wij hebben honger! Leve de revolutie! Leven de barricaden!“ Met paalen, hamers, schoppen gewapend begaf de woeste menigte zich naar de Ripetta-brug, waar eene ijlings ontboden compagnie soldaten het volk trachtte te weerhouden. Het cordon werd echter doorgebroken, en onweerstaanbaar golfde de men schenmenigte naar het centrum der stad, waar de grootste paniek heerschte. Alles vluchtte bij het naderen vanden drom. Winkels, koffiehuisen, woningen, alles werd ijlings gesloten. Alle lantarens, die het volk tegenkwam, werden stukgeslagen, de ijzeren winkeljaloezieën doorgebeukt, het meubelwerk verbrijzeld. Vele winkels, o. a. een horlogewinkel in de Via due Macelli, werden geheel leeggeroofd. In een galanteriewinkel werd alles aan kleine stukjes geslagen, de marmeren tafels in het Variété-theater werden verbrijzeld, openbare gebouwen werden beschadigd, o. a. de Opera, en er werd gestolen naar believen. Voor de bankiershuizen waren pikets gendarmerie opgesteld. Ieder net gekleed persoon in de straten werd aangevallen: politie-agenten en carabinieri werden gesteenigd, en slechts met de grootste moeite sloeg de militaire macht een aanval op het Parlementsgebouw af.

Toen het volk de Tiberbrug was overgestoken, overviel het een wapenmagazijn en roofde alles, wat zich daarin bevond.

Ten slotte omsingelden de troepen de wijk, waar de oproerlingen onder aanvoering van bekende socialist, o. a. den redacteur der *Messaggero*, waren vergaderd. Een honderdtal werden gevangengenomen, en de overigen uiteengedreven. Vele arrestanten werden in het bezit van revolvers, pistolen en bebloede dolken en messen gevonden. Des nachts werden nog meer dan driehonderd personen gevangen genomen. Patrouilles bleven den ganschen nacht de stad doorkruisen. Vele vreemdelingen verlieten Rome.

Den volgenden morgen was eene proclamatie van den burgemeester aangeplakt, om het volk gerust te stellen. Overal waren afdelingen cavalerie, infanterie en carabinieri opgesteld: overal zag men sterke brigades politie. Men was echter niet gerustgesteld. Winkels, magazijnen, huizen, alles bleef gesloten; hier en daar hadden kleine botsingen plaats. Eensklaps trok eene sterke macht infanterie in den loopas door de straten; er ontstond weer eene pa-

di pegá un cigá. Ken sabi cuantoe tem lo mi keda sin humá. Pasobra ta un cos masia terribel mi mester a haci, pa un polis cohé mi djé manera aki. „Ni maské ta coroua di la Birgen mi a hor ta pa.... Cos ta bai boenita awen diapa un hende worde molestia asina!“

Sea koe ta chanza of ta rabia el ta bata rabia, la cuenta tá koe Herman a bai coe e polis. Ora nan a jega na Stadhuis, Inspector a cuminsa tuma su declaracion un bé.

„Ta bosté jamá, Herman Petardi!“

„Net asina manera Meneer dici.“

„Bosté tabata algun tem pasá criá di Mijneer Molenaar na Heerengracht?“

„Hustamente meneer.“

„Bosté a bai aji sò, pasobra bosté a kibra un vaas di Japan....“

„Sigur, i ta kiko toer esai ta n'ificá?“

„No, halza stem, bosté a tendé.... i pasobra bosté a echa culpa riba e jloa adoptivo di Mijneer Molenaar.“

„Esai ta mentira.“

„Esai no ta mentira.“

E ta sigui.

koe lo bo haci coe n'ele, lo ké ta paré bo. Kibra su braza i su pia, sinjéle haci kunstje of kibra su nek, pa mi toer to keda mes cos, toer ta bon pa mi.“ Mientra e perverso Herman tabata papia asina, candelá koe tabata boela fò di su wowonan, tabata duna facilmente di comprendé ki pasion vil i misrabel el tabata alimenta den su corazon corrompi.

„Ich romper das niek; so ein schöne knabe: ich mochte mehr,“ e hacidó di kunstje a respondé. „Nein, eso no hacer. Mañana ich ir nach Belgium, und Osted no ver jo mas en dos Jahre No deber nos ver mas vorrest.“ (A mi kibra su nek, di un mucha asina boenita; mi ta preferí mihó Nò, esai lo mi no haci. Majan mi ta bai België, i lo bo no mira mi sino té despues di dos anja. Promé koe é tem ai, ningun hende no mester mira nos huntoe.)

„I com e mucha ta comporté?“ Herman a puntréle coe un manera frieuw; „el no a jora hopí i grita....“

„Noen ja, wenn jorar ich stopte ihn ein propien das buch und tener mucho mied, und volver mucho bueno, Parecer als od er ni auf das Heerengracht hat jesoond: maine hermana hat seine lange, blonde haren abjemenen und das kieder kemar....“

niek, want men dacht, dat de militairen zich naar een bedreigd punt begaven. De bedoeling dezer vreemde manoeuvre was geweest, om de burgerij door machtsvertoon gerust te stellen!

Honderden personen zijn gewond, zoowel onder het gepeupel als onder de burgerij en de gewapende macht. Vele soldaten en agenten zijn door steenworpen en messteken ernstig gekwetst.

—In den avond Maandag 11 Febr. schoolen weder omstreeks 400 werklieden op het Victor Emmanuelplein samen. Toen zij een eenigszins dreigende houding aannamen, kwam de politie tusschenbeide en deed hen uiteengaan, wat zonder eenigen tegenstand geschiedde. Sedert is de rust niet meer gestoord; maar nog steeds worden de voornaamste punten door de militaire macht bezet. Ook hebben nog voortdurend arrestatiën plaats gehad in het geheel zijn circa 600 personen, grootendeels socialistes, ingekrukt. De directeur of hoofdcommissaris van politie is afgezet en moet dus voor Crispi, die hoegenaamd niets voorzien heeft, het gelag betalen. De firma Finocchi, die 100.000 lire schade leed, eischt vergoeding van de Regeering en heeft haar reeds formeel daartoe gedagvaard.

—Crispi is met een nieuw ministerie in de Kamer verschenen, maar zal, vreest men, niet op den steun der meerderheid kunnen rekenen.

—Ook de katholieke bisschoppen en geestelijken van Armenië hebben tot den H. Vader een adres gericht, waarin zij nadrukkelijk opkomen voor het herstel van 's Pausen onafhankelijkheid en wereldlijke soevereiniteit. Zij verheugen zich in de vrijheid, welke zelfs in het mohammedaansche Rijk van den Sultan aan de katholieke Kerk gelaten wordt en prijzen de welwillendheid, waarmee de katholieke Eeredienst in Turkije wordt bejegend maar te meer grieft het hen, dat in het christelijk Europa Christus' Stehouder als een gevangene in de vrije uitoefening zijner rechten en plichten wordt belemmerd, en zulks niettegenstaande vorsten en volken bij 's Pausen jubilé hebben gewedijverd in huldebetoen aan den Paus.

In het onlangs gehouden Consistorie is, bij jaarlijksche aftreding, de waardigheid van „Kamerling van het H. Collegie" overgegaan van kardinaal Parochi op kardinaal Laurenzi. Nadat vervolgens de H. Vader een allocutie had gehouden — waarin hij sprak over godsdienst als het geneesmiddel voor de kwalen van dezen tijd, over de onderhandelingen met Rusland, over de vermetelheid der booze hartstochten (nog vrijdag te Rome zelf gebleken) en over den europeeschen vrede, waarvoor wederom de godsdienst de beste waarborg is, — werden de volgende prelaten tot het cardinaat verheven: de aartsbisschop Mgr. Dusmet, van Catana op Sicilië, van de congregatie der Benedictijnen: Mgr. d'Annibale, assessor van het H. Officie (beiden van de orde der kardinaalpriesters), en de majordomus, Mgr. Macchi (van de orde der kardinaaldiakenen.) Vervolgens werden door Z. H. achttien aartsbisschoppen en bisschoppen gepreconiseerd. Hierto behooren o. a. kardinaal Bausa, van de orde der Predikheeren, die aartsbisschop van Florence, en Mgr. Trans Doppelbauer, die bisschop van Linz, in Oostenrijk werd.

Frankrijk.— Over het aftreden van het ministerie ontleenen wij de volgende bijzonderheden aan Nederlandsche en andere couranten. Boulanger woonde de Kamerzitting bij, waarin het kabinet, welks ondergang hij gezworen had, zou afgemaakt worden. Het heeft een betrekkelijk korten doodstrijd gehad, of liever de heer Floquet heeft er zelf maar gauw een einde aan gemaakt, door rechtstreeks de kabinetstaquettie te stellen. Zoals men weet was het regeeringsontwerp tot herziening der grondwet aan de orde. Baron Mackau, de voorzitter der Rechterzijde, stelde daarop voor, de beraadslaging hierover acht dagen uit te stellen.

Hij en zijn staatkundige vrienden, zoo verklaarde hij, willen een algeheele herziening en wijl zij de tegenwoordige meerderheid daartoe niet in staat achten, een ontbinding der Kamer. Daarvan wilde echter Floquet niet weten: in de tegenwoordige Kamer beschikte hij altijd nog over een meerderheid, hoe gering die dan ook was; hoe zou hij er dus in kunnen toestemmen die Kamer te ontbinden? Hij bestreed derhalve het voorstel der rechterzijde uit alle macht en had de voldoening, het met 375 tegen 173 stemmen verworpen te zien.

Maar daarmee was helaas het onweer nog niet overgedreven; de heer Douville-Maillefen kwam met een ander voorstel aan, eveneens strekend om de beraadslaging over het herzieningsontwerp te vertragen niet voor acht dagen, maar liefst tot October, dus na de verkiezingen; en dit voorstel werd aangenomen.

Nu schoot er voor Floquet niets anders over dan eenvoudig met zijn herzieningsontwerp naar huis te gaan. Weldra verklaarde hij, wegens het besluit der Kamer, bij president Carnot zijn verzoek om ontslag te hebben ingediend, en met driewerf herhaalde toejuichingen werd die mededeeling door de drie groepen der uiterste linkerzijde begroet.

Thans was het woord aan Boulanger, die dan ook staanden voet een manifest aan de kiezers van Frankrijk uitgevaardigde. Daarin zegt hij dat de republikeinsche partij steeds tot program gehad heeft: ontbinding der machteloze Kamer en herziening der grondwet. Tegenover deze onweersaanbare strooming in de openbare meening trachtte het ministerie, hetwelk den 21n Januari door de kiezers van het departement der Seine veroordeeld is, het land in een valstrik te lokken. De herziening was niets dan een comediëspel om opnieuw de natie in haar verwachtingen te misleiden. De republikeinen hebben het kabinet omvergeworpen, hetwelk uitzonderingsmaatregelen voorbereidde. De val van het ministerie is een stap nader tot de ontbinding. De verkiezingsperiode staat geopend te worden. Leve de republiek!

Het zal nu de vraag zijn of Boulanger ook meer kan dan mooi praten, of zijn daden zullen beantwoorden aan de prachtige beloften, waarmee hij zoo mild was en waardoor hij zooveel voor zich heeft weten te winnen, die nu van hem het heil van Frankrijk verwachten. Naarmate die verwachtingen hooger gespannen zijn, zal het hem moeilijker vallen ze niet te leur te stellen.

— Intusschen schijnen de opvolgers van Floquet niet van zins Boulanger gelegenheid te laten tot de vervulling zijner schoone plannen. Zij gaan voort de propaganda voor den generaal allerlei hinderpalen in den weg te leggen. Er is hem, door eene delegatie uit den handelstand van Boulogne een eeredegen aangeboden, meldt de kabel, maar, volgt er, de regeering zal dergelijk huldebetoen voortaan den pas afsnijden. Men vreest ook, dat hij betrokken zal zijn in eene gerechtelijke vervolging tegen de hoofden van den Patriottenbond in te stellen, op grond van ontdekte brieven, waarin de leden tot revolutie heeten aangespoord te worden. Zoodoende kon het succes der nu als geldig erkende verkiezing van den generaal weleens te niet gedaan worden.

Duitschland.— Volgens het Berl. Tageblatt zal keizerin Frederik met haar dochters Victoria en Margaretha zich voortaan slechts zelden, en telkens voor korten tijd, te Berlijn vertoonen, en zich overigens steeds in het buitenland, vooral in Engeland, ophouden waar zij trouwens nog geruimen tijd ingespannen zal moeten bezig zijn met de rangschikking der particuliere geschriften van haar gemaal, welke, volgens genoemd blad, omstreeks vier lijvige boekdeelen zullen vormen, in formaat en omvang overeenkomende met de Memoires van hertog Ernst van Coburg.

De pruisische minister van Binnenlandsche Zaken, Herrfurth, zal

eerstdaags geadeld worden, zegt men: hij is de eenige minister die nog geen Von voordien naam kan schrijven.

De *Preuz-Ztg* verneemt, dat het wetsontwerp tot hervorming en verbetering der duitsche artillerie 11 ½ 12 miljoen Mark zal bedragen.

In Wurtemberg gaan stemmen op voor de vorming van een Centrum aldaar, tot reorganisatie der katholieke partij, gelijk ook in Beieren is geschied.

Uit München wordt op de noodzakelijkheid gewezen tot ondersteuning der Benedictijnen van het nabij gelegen St-Ottilië in het opbrengen van het door de Oost-Afrikaansche Compagnie voorgeschooten losgeld tot bevijsding der religieuzen van Pegu (3 Broeders en één Zuster); terwijl ook voor een opbouw der Missiegebouwen veel zal gevorderd worden.

—In weerwil der protesten van Mgr. Freppel en verscheiden andere sprekers der rechterzijde heeft de Fransche Kamer onlangs geweigerd, in de nieuwe militaire wet eene bepaling op te nemen, waarbij de seminaristen en de priesters, die in Frankrijk ook naar de kazerne worden gevoerd ingeval van oorlog worden opgenomen onder de hospitaal-soldaten en ziekenverplegers. Dit privilege, dat men in Frankrijk de Katholieke geestelijkheid niet heeft willen toestaan, bestaat wel in Pruisen, waar de bij het leger ingelijfde geestelijken nooit in oorlogstijd de wapenen behoeven te voeren.

De minister van oorlog, baron Bronsart von Schellendorf, heeft een besluit uitgevaardigd, waarbij de leden der geestelijkheid, die den leeftijd voor den militairen dienst hebben bereikt, uitsluitend bij den almoezeniersdienst als ziekenverplegers zullen worden ingedeeld. Het ministerieel besluit verleent den priesters, die een cursus van vier weken in een militair hospitaal willen doorbrengen, nog bijzondere voorrechten. Deze cursus is facultatief, en de geestelijken, die hem volgen, mogen gedurende hun verblijf in het hospitaal hunne geestelijke kleederdracht behouden. Na afloop der vierde week wordt hun een examen afgenomen. Uit degenen, die dit met goed gevolg hebben doorstaan, zal de opperaalmoezenier des legers de almoezeniers kiezen, die op de eerste plaats het leger in oorlogstijd zullen vergezellen. De andere priesters zullen in de reserve-hospitalen den dienst van almoezeniers-ziekedienaars verrichten. De aartsbisschop van Keulen heeft zijne geestelijkheid reeds verlof gegeven, die vrijwillige cursussen van vier weken in de militaire hospitalen te volgen.

Van den anderen kant heeft de Duitse keizer bevel gegeven, dat alle manschappen van het Pruisische leger op Zondag, gedurende de uren, waarop de godsdienst oefeningen worden gehouden, moeten vrijgesteld worden van alle corveeën en diensten, die niet absoluut noodzakelijk zijn, opdat de soldaten zich ter kerke kunnen begeven. De officieren, die op dit bevel inbreuk zouden maken, worden met de strengste straffen bedreigd.

Och dat in ons Nederlandsch leger wat beter de hand gehouden werd aan het bestaande voorschrift, dat met het laatsbedoelde in het Pruisische leger overeenkomt!

Rusland.— Ruslands houding in Centraal-Azië is sinds eenigen tijd van verdachten aard. Nauwelijks had Engeland van den Schach of Sjah den vrijen handel op een perzisch riviervak verkregen, of daar trachtte de russische pers deze kleine concessie schier tot tot een *casus belli* op te blazen. Vervolgens begon de russische generaal Komarof troepen te concentreren, zoowel op de afghaansche als op de perzische grenzen. De omir Abd-ur-Rhaman had den opstand van Ishah-khan te bestrijden en kwam daarbij wat dicht bij de russische grens, heette het, en bovendien waren Rusland sympathieën toevallig voor Ishah. Thans weder verneemt het *Daily News* uit de perzische hoofdstad Teheran, dat Rusland de perzische Regeering dringt om haar het district Kelat af te staan, en dat volgens berichten

uit het noorden van Perzië de Turken en Koerden zich gereed maken om langs de grens de Christenen aan te vallen.

Zwitserland.— Naar hetgeen uit Genève aan den *Standard* wordt gemeld, zijn er tusschen Italië en Zwitserland nieuwe onderhandelingen geopend ter bestrijding van de smokkelarij op de meeren Lugano en Maggio. De Italiaansche Regeering verlangt machtiging om op de zwitsersche wateren de smokkelaars achterna te doen zetten en hun buit in beslag te doen nemen. Deze machtiging is echter door Zwitserland geweigerd.

Oostenrijk.— Een bekend werk, *la Société de Vienne*, zeg over den aartshertog Karl Ludwig, die thans troonopvolger is geworden:

“Hij is al 't ware een groot heer uit de 17de eeuw, een verstandig man, fier met de fierheid van een edelman, edelmoedig, en de weldadigste aller prinses van het Oostenrijksche Huis.

“Hij is een rechtzinnig geloovige, een trouw aanhanger der Kerk, zooals de aartshertogen steeds waren in den tijd Hervorming.

“Als werkend president van alle weldadige instellingen, acht hij het niet beneden zich, de werken van vooruitgang te presideeren, en neemt steeds gaarne het hoofdbestuur van alle tentoonstellingen op zich.

“Sedert hij zich heeft teruggetrokken van het bewind over Tyrol en Gallicië, houdt hij zich niet meer met politieke zaken bezig. Zijne derde vrouw is de schitterende prinses Maria Theresia, eene even overschrokken amazone als keizerin.”

— Zijnen zoons heeft de aartshereene streng militaire en een zeer godsdienstige opvoeding gegeven. Hij zou na den dood van zijn tweede vrouw in een klooster zijn gegaan, als de keizer hem niet van dat voornemen had teruggehouden. Hij trouwde de opvoeding van zijne kinderen toe aan graaf Degenfeld, graaf Brandis en twee geestelijken, van welke een Jesuïet.

Aartshertog Frans Ferdinand, de oudste zoon, is een harstochtelijk militair. Hij is ernstig van aard en in zich zelf gekeerd. Behalve met krijgskundige zaken, houdt hij zich liefst bezig met natuurlijke historie en oudheidkunde. Hij zal voorloopig in dienst blijven als majoor en te Praag blijven wonen.

Zijn vader bestemde hem voor de diplomatie, maar hij wilde den krijgsoorlog niet verlaten. Evenals zijn twee broeders spreekt hij Duitsch, Hongaarsch, Fransch, Engelsch, Italiaansch en Czechisch.

— De keizer en keizerin van Oostenrijk-Hongarië zijn te Boedapest aangekomen: zij werden aan het spoorwegstation ontvangen door de leden van het Kabinet, een groot aantal leden van de beide Kamers, de vertegenwoordigers van de aristocratie en de geestelijkheid, en het gemeentebestuur. De Keizer reikte de hand aan den minister-president Tisza. De ontvangst van den kant der bevolking was zeer indrukwekkend.

De V. S. v. N. Amerika. De *New-York Herald* meldt dat de gezant van de Vereenigde Staten te 's Gravenhage namens zijn Regeering satisfactie verlangt en een schadevergoeding van van f1,200,000 voor den heer Oscar Hatfield, gewezen amerikaansche consul te Batavia, wegens onrechtmatige gevangenzetting en benadeeling van zijn goeden naam door toedoen der nederlandsch-indische Regeering.

Tot toelichting diene, dat de heer Hatfield als handelsbediende werkzaam was bij de firma I. Daendels & Co. te Batavia, toen de heer Alting du Cloux, een van de chefs der firma, onder beschuldiging van valsheid in geschriften van koophandel, strafrechtelijk vervolgd en in hechtenis genomen werd. Gelijke vervolging werd, wegens medeplichtigheid, tegen de heer Hatfield ingesteld, die echter alle verantwoordelijkheid afwees, op grond van ondergeschikte betrekking, waarin hij tot zijn chef stond. Tegen hem werd vijf jaren gevangenisstraf geëischt, doch hij werd na ruim negen maanden

den preventief te hebben gevangen gezeten, vrijgesproken.
Ook de heer Du Cloux, na door den raad van justitie bij vonnis van 29 Mei te zijn veroordeeld, werd door door het hoog gerechtshof van N. I. bij arrest van 8 Aug. vrijgesproken.
Servie.—Koning Milan heeft afstand gedaan van den troon ten behoeve van zijn zoon.

NOTICIANAN DI CABEL.

—0—

Paris.—Un comision di Representanten di Comercio na Boulogne o ofrecé Boulanger un spada di honor. Di awe pa delanti Gobierno lo no permiti mas pa nan moestra tal sorto di simpatia. Gobierno lo kehá Deroulède i Laguerre na Hustici, pasobra nan a firmá un carta dirihí na e Cosaco Archinoff, koe ta contra interesnan franceses.

Andrieu tin idea di criticá e politica koe Gobierno ta hiba na Tonquin.

Roma.—Den respondi, koe Papa a duna na felicitationnan, koe el a ricibi dia el a haci anja, el a kehá di e situacion di awor di Papado. Nan ta bisa koe Crispi a tuma su ontslag, pasobra el tabatin miedo koe Camara lo no apoyele. Nan ta kere koe l'é ta encarga di formá un ministerio nobo.

Londen.—Parnell a ricibi mī i mil parabien, pasobra el a ganá su pleito. E partida radical a duna un comementoe p'ele. Emperador Guillermo lo no bai bisitá Londen sino te na luna di Augustus. Gobierno a tuma toer midí di defensa, está por si acaso unguera por resultá na Europa.

Petersburgo.—Czar a kibrá su idea di bai haci un biaha na Crimea.

Biarritz.—Lareina di Inglaterra a jega ajera i el a bai na Villa—Larochefoucauld, coe titel di condesa Balmoral.

New-York.—Rust (di Wisconsin) ta nombra Ministro di Agricultura.

Madrid.—Partidanan conservador ta busca di impidi, koe Legislatura discutí e lei di sufragio universal. Nan ta keré koe Ministro di guerra lo tuma su ontslag. Ajera nan a purba Peral, e barcoe coe ta camna bao di awa; resultado tabata favorabel.

Paris.—*Temps* ta declará koe Hustici a descubri algun carta, koe ta probá koe liga patriótica tabatin un plan grandi reglá pa prepará su miembronan pa revolucion. P'esai Gobierno a dagvare Director di liga delanti Hustici. Director di *Comptoir d'Escompte* di Paris a mata su curpa. E morto aji a spantá toer hende masjá, ma despues nan a tranquiliza, ora nan a haja seguridad, koe toer placa, koe ta poné na Banki lo ta pagá.

Roma.—Crispi coe su ministerio nobo a presentá nan mes den Cámara: ma nan tin miedo koe mayoría lo no ta na nan favor.

Belgrado.—Milan a entregá corona na su jioe homber: na e momentoe aji el a haci un discurso i el a manifestá, koe Regencia lo conservá coe Austria toer e bon amistadnan, koe ta existí.

Copenhage.—Dificultadnan, koe tin den Estados Unidos i Dinamarca riba reclamanan di Battenwork, lo ta someté na arbitrer.

Madrid.—E barcoe di bao di awa tabata navegá coe mitar stoom 6 mijle pa ora; ma di golpi el a stop para, pa motiboe di un desgracia na su chapaleta; e barcoe aji coe un isla chiquitoe, ma nan a salta. Opinión general ta favorabel, e anjor, koe el a haja, lo ta drechá lihé.

Paris.—Carnot a manda un telegram bai feliciteere la reina Victoria su bon jegada na Biarritz.

Duque di Anmale por bolbé na Francia, pasobra Gobierno a kibra e decretoe di su bantmentoe.

Cámara di Diputadoenan a declará, koe eleccion di Boulanger pa Sena tin toer valor.

Rouvier a declará koe Gobierno no por toema ningun responsabilidad den asuntoe di Canal di Panamá, ma l'é haci toer su posibel pa garantizá fin di Compania di Canal di Panamá. Tirard, president di onseho, a sigurá tambe koe Gobierno lo haci toer lo ke é por pa e trabao di Canal cabá.

Londen.—Gobierno a pidi un credit di 10 milion di pond sterling pa tra-

há mas barcoe di guerra, i el a bisa acerca koe el ta contá coe patriotismo di partida di oposicion. Nan ta papia masjá contra e credit aji.

Madrid.—Peral a drechá e danjoenan, koe su barcoe di bao di awa a sufi. Siman koe ta bini lo nan poerbéle trobó. Cámara di Comercio di Cataluña a pidi Gobierno di reformá derechoenan di Aduana na Cuba i Porto-Rico.

Paris.—Pa motiboe koe Denfort Rochereau, Director di *Comptoir d'Escompte*, a mata su curpa, e banki aji a fiá cerca Banki di Francia 100 milion di franc pa el pagá toer e hendenan, koe tin nan placa poné na banki. Companianan ingles, koe tin negoci di koper, a aceptá e proposicionnan di sindicato franceses, kee ta haci e mes sorto di negoci, di rebahá e anja aki e cautidadnan koe tin wardá. Corte di apelacion a dicidi koe Compania di Canal di Panamá ta un Compania civil, i el a kibra sentencia di Tribunal di Comercio.

New-York.—Nobo ta coeri koe den awa di Samoa a socedé un conflicto naval: ainda no tin ningun noticia sigur.

Londen.—Na mesa di e comementoe, koe nan a duna na honor di Parnoll, el a gradici toer hende koe tabata aji present i el dici, koe Irlanda, koe ta inseparabel fò di Imperio, mester ta gobierná pa su mes jioenan i koe di mihó modi di satisfacé nan ta, di larga nan mes trahá nan lei. Ló bini un proposicion den Cámara di Comunes pa venga e credit pa trahementoe di mas barcoe di guerra, te ora koe Gobierno moestra na Camaranan e plannan di defendé costanan.

Paris.—Corant *Figaro* ta sigurá koe *Comptoir d'Escompte* a pagá toer placa koe nan a bini lamantá. Segun un artikel den *Temps*, e banki *Comptoir d'Escompte* lo worde formá atrobé, ma di manera, koe l'é no sufi nada, maské ki speculation worde haci pa companianan di mina di koper, koe tin placa poné n'ele.

Procureur di Seine ta acusá Director nan di Liga patriótica, koe nan a falta eoe lei riba sociedadnan secretoe. Coe 316 stem contra 147 Cámara di Diputadoenan a aprohá e decretoe, pa kibrá bantmentoe di Duque di Aumale.

Berlin.—Dia Emperador Wilhelm a haci un anja morto, nan a tené oracion pa descansoe di su alma: masjá masjá hende tabata aji.

Londen.—Tin nobo koe nan a busca di mata resident ingles na Cachemire.

Madrid.—Muchoe awaseroe a haci koe nan no por a sigui drecha e barcoe di bao di awa di Peral: ayera nan a pone maquinanan nobo n'ele; nan ta spera koe l'é bai poerbá dia huebes awor.

Paris.—Cámara di Diputadoenan a autorizá gobierno di persigui Director nan di Liga patriótica. Nan tin miedoe koe Boulanger no ta den e asuntoe.

Accionnan (shares) di mina di koper a bolbé subí, di modo koe na Beurs nan tabatá buscá coe preferencia riba toer otro accion.

Berlin.—E proyecto di lei pa a probá tratado di succe ta poné den manoe di Consejo federal. Conferencia riba asunto di Samoa lo cuminsá den e dianan-aki.

Madrid.—Peral a bolbé bai poerbá, ma el no por a sigui, pasobra su máquina di electricidad no tabatin basta forza. El tin ideo di modificá e rad di stuur i di facilitá e movimentoe di su schroef.

Cuestion di reforma militair ta topa coe muchoe dificultad. General Jovellan a nenga di ta president di e comision pa studia e reformanan, mientras Martinez Campo i Bivera ta preparando pa atacá e cuestion aji.

La Reina Regente a manda un persona di rang haltoe bai coeminda la reina Victoria na Biarritz.

Londen.—Emir di Afghanistan a nengá koe e tin algoe coe Rusia, i el a declará koe toer e noticianan koe ta plamá, ta obra di enemigeanan koe ta desee di mira un disgusto den Rusia coe Inglaterra.

Paris.—Duque di Anmale a bai haci President Carnot un bisjita pa gradiciele, koe el a kibra e decretoe di bantmentoe.

Londen.—Segun noticia koe ta circulá Sir E. Mailet lo ta encargado di Inglaterra na conferencianan di Samoa. Subsecretario di Relacionnan Exterior a declará den Cámara di Comunes, koe Cón-

sul aleman na Samoo ta kita di empleo aji, pasobra su conducta merece critica.

Un partidario di Gladstone a sali elihí na eleccion koe nan a haci na Bartsley. 19 boto di torpedo a worde trahá pa marina aleman.

Podisé Emperador Wilhelm lo bai bisitá Constantinopel banda di fin di anja.

Spaar- en Beleenbank

VAN
CURAÇAO.

Degenen, die ter zake van hypotheek of obligatie meer dan drie maanden interesten aan voormelde Bank verschuldigd zijn, worden hierbij *strengelyk aangemaand*, die interesten binnen den tijd van één maand aan te zuiveren; zullende bij niet voldoening aan deze aanmaning, voor wat betreft de hypotheeken, stappen worden genomen ter opvordering van kapitaal en interesten, en, voor wat betreft de obligatiën de borgen worden aangeschreven om kapitaal en interesten af te betalen.

Curaçao, den 8 Februari 1889.

Namens het bestuur
van voormelde Bank,

De Voorzitter,

M. P. CURIEL.

De Secretaris,

J. MÖLLER.

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van Gouden en Zilveren Voorwerpen, beelend ter *Spaar- en Beleenbank* van 1 Juli t/m 31 December 1886, onder N°. 6058 W t/m 456 X, wordt voortgezet op Donderdag, 21n dezer en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao 14 Maart 1889.

De Voorzitter,

M. P. CURIEL.

ANUNCIO

Beendementoe na fiendisji di PREENDANAN koe tin plaka fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, eesta eesnan fò di 1 Juli te 31 December 1886, bau di No. 6058 W te 456 X, lo sigui Djaweebs, dia 21 di Maart awoor, i dianan koe ta sigui. Ta pidi doonjonan di e preendanan aji bin paga nan intres afín di evita nan beendementoe.

Corsouw, 14 Maart 1889.

M. P. CURIEL.

ATTENTIE!

De ondergeteekende biedt de onderstaande materialen tegen veel verminderden prijs a contant te koop aan:

Eene groote partij ijzer, bestaande uit rond, vierkant, hoek, T, half-rond en plaatijzer van verschillende afmetingen, smee- en veerenstaal, rood koperen staven en platen voor alambieken en aloëketels, ijzer- en koperdraad, bankschroeven, smeltkroezen, mokers, heggen, pieken, vijlen, vellen blik, Douglas-pompen, pompkranen, composietbuizen voor regenbakken en putten, bascules, maten en gewichten, bancatin, 1 ijzeren bak met slijpsteen, ijzeren trée en arm — benevens andere ijzerwaren — alsook twee nieuwe alambieken, elk inhoudende ± 120 gallons met cabezote en slang.

H. SCHEIDELAAR.

La VELLOUTINE
Cafés de Gros Spécial
PRÉPARÉ AL BISMUTO
PAR CH. FAY, Parfumeur
PARIS, 8, Rue de la Paix, 8, PARIS

Entraos, Oprentes y las NEURALGIAS y todas las molestias nerviosas. Ca fermedades de las Vias respiratorias, se curan con los doras anti-neuralgias del Dr. CRONIER. Exijir el Sello de la Garantía de la Unión los FABRICANTES

ASMA TUBOS - LAVASSEUR
Paris, Farmacia ROBQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas

DIOS BENIGA EL TRABAJO HONRADO!

—0—

SASTRERÍA Y ZAPATERÍA „LA UNIÓN”

SITA EN PUNDA, CALLE DEL COMERCIO, PISO ALTO DE LA CASA

A. A. CORREA.

En este bien montado taller, establecido bajo la responsabilidad de la „UNION DE LOS COMPAÑEROS DE SAN JOSÉ” y dirigido por los hábiles maestros Señores L. M. RHODE y C. DOVAL, se encuentra siempre, por mayor y al detal, pero al contado, un variado y elegante surtido de materiales correspondientes al ramo de Sastrería y Zapatería, como también ropa y calzado hechos. Las recomendaciones de establecimiento son:

SUPERIORIDAD EN LOS MATERIALES.
ELEGANCIA EN EL CORTE, PRONTITUD Y ESMERO EN EL TRABAJO.
BARATURA EN LOS PRECIOS.
Curaçao 7 Maart 1889.

COLEGIO “STO. TOMAS”

PAA ALUMNOS INTERNOS.

BAJO LA PROTECCIÓN DEL ILMO. OBISPO VICARIO APOSTOLICO DE CURAZAO.

En este Colegio situado en un punto verdaderamente higienico se reciben alumnos de todas partes para ser instruidos, con asiduidad y tratados con cuidado paternal. Por mas informes dirijanse los interesados á la *Dirección del Colegio “Santo Tomás,” San Fuego, Curazao, Antilla Holandesa.*

PASTA, JARABE, NAFÉ
de DELANGRENIER
Contra los Reumas, GRIPE, Bronquitis, Irritaciones del Pecho y la Garganta. — Cincuenta Medicos de los Hospitales de Paris han comprobado su poderosa eficacia. No contiene opio ni sales de opio, tales como la morfina ó codeína: puede darsele sin temor á los niños atacados de tos ó de COQUELUCHE.

Veritable **RAOAHOUT** de los Arabes de DELANGRENIER
Indispensable á las personas debiles del pecho ó del estómago y á las que padecen de digestiones laboriosas. Es particularmente apreciable para los niños en quienes favorece el desarrollo de las fuerzas y el crecimiento, preservandolos de las enfermedades comunes á la niñez. Aprobados por los miembros de la Academia de Medicina de Francia.

DEPOSITO en todas las BUENAS FARMACIAS de las AMÉRICAS